

FOCUS

Més esforç per haver sortit endarrerits

L'aposta per les energies renovables és un eix estratègic fonamental en la política energètica de la Generalitat de cara a l'any 2020

J. GARRIGA
BARCELONA

En la planificació de la Generalitat hi ha dos escenaris per al 2020, any que la directiva de la UE marca per assolir l'anhelat 20% de generació energètica neta. Un escenari base compta amb una contribució del 16,7%, mentre que un altre més intensiu en estalvi i eficiència energètica es proposa superar el llistó.

Cal dir que, partint de l'any 2000, Catalunya surt amb una participació de només el 3% de les renovables en el consum brut d'energia final. Com explica Encarna Baras, directora de l'Institut Català d'Energia (Icaen), "partíem d'una situació desfavorable, ja que, per exemple, no s'havia fet prou en el desenvolupament de l'eòlica, i ara hem de multiplicar l'esforç per 5,5, quan, per exemple, l'Estat espanyol ho fa per 2,3 per assolir el mateix objectiu".

Triar com a opció energètica les renovables, punt clau de la prospectiva energètica de Catalunya en l'horitzó de l'any 2030 (PRO-ENCAT-2030), comporta, no pot ser altrament, tenir ben garantit la seguretat en el subministra-

ment. Com diu Baras, "ara tenim un nivell acceptable, amb millores notables en els temps d'interrupció, tot descomptant grans incidències, com ara l'apagada de Barcelona o els estralls del temporal a les comarques gironines". I, en el cas català, ¿podem pensar en un canvi de model de xarxa? En opinió de la màxima responsable de l'Icaen, "es pot donar lloc a un model d'energia distribuïda, però no es pot pensar en un 100%, ja que no està garantida la total seguretat d'abastament. Sempre haurà d'estar superposada al sistema".

Pel que fa a la tecnologia, són diverses les estratègies contingudes en el pla de l'energia 2006-2015. En solar tèrmica, amb un objectiu per al 2015 de 111,7 KTEP (tones equivalents de petroli), "es vol mantenir la incidència en el sector domèstic, i la gran aposta és guanyar quota en l'àmbit industrial, amb els captadors solars de buit". En solar fotovoltaica, amb una meta de 500 MW de potència i 1.300 hores de connexió, "l'aposta són clarament les instal·lacions de plaques sobre teulada, on l'ajustament de les primes no és tan ra-

Planta fotovoltaica del Centre Integral de Valorització de Residus del Maresme, a Mataró. ARXIU

L'escenari base té el sostre en el 16,7% i el més exigent supera amb escreix el 20%

dical. De fet, el govern ja ha estat legislant normativa, sobretot de paisatge, per controlar la proliferació d'hortes solars".

En eòlica, el llistó del pla de l'energia català marca uns 3.500 MW, que ara semblen més assolibles amb el concurs eòlic, al qual s'han presentat 54 sol·licituds de 18 empreses, que hauran de culminar en una nova aportació de 769 MW, als quals cal sumar els 1.124 en tràmits d'autorització, mentre que ja estan en funcionament 775. Aquesta planificació "pot evolucionar, amb la repotenciació dels parcs més antics o el desenvolupament

de miniparcs, que podrien arribar a aportar fins a 300 MW més, sense oblidar la possibilitat de l'eòlica marina, amb plataformes marines ancorades, una opció que és més plausible per al 2020".

La prudència que aconsellen els períodes de sequera i el respecte pels cabals de manteniment dels rius fa que en hidràulica l'ambició sigui més mesurada, amb 2.088,4 MW de potència en règim ordinari i 385,1 MW en règim especial. Amb tot, com assegura Encarna Baras, "es vol garantir que les instal·lacions de minihidràulica puguin turbinar quan hi hagi més aigua". També és previst estimular els projectes d'hidràulica de bombament, tan important per fer tasques de cobertura d'altres renovables, amb el condicionament i la reconversió d'algunes instal·lacions.

En biomassa, amb una previsió de 306,6 KTEP, Baras reconeix

que potser "les primes actuals no són prou incentiu per a la inversió, i caldria considerar cultius energètics els boscos que tinguin un pla de gestió, precisament per accedir a una prima millor". Baras també creu que cal generar demanda perquè el mercat de biomassa tèrmica creixi en els àmbits municipal i domèstic.

En l'àmbit del biogàs, la planificació ha dipositat moltes esperances a aprofitar els residus de la indústria agroalimentària: "Estem treballant amb el DARP per identificar projectes, que s'inseririen en un model de generació distribuïda, d'economia circular". Tampoc vol ser agosarada la prospectiva en biocarburants (441,9 KTEP), on "perquè el sector alimentari no pateixi greuges, es vol impulsar el desenvolupament de biocombustibles de tercera generació".

Un 100x100 d'energia neta deixa de ser una ingènua quimera

Diversos estudis demostren que és viable la complementarietat total de tecnologies

J.G.R.
BARCELONA

El que no fa pas gaire semblava ingènua utòpic, un futur energètic 100x100 renovable, ja és un escenari que cal tenir en compte.

A la prospectiva que fa anys defensa Greenpeace, recentment s'hi han sumat d'altres, com els

de la Universitat de Saragossa o la consultora PricewaterhouseCoopers, que volen demostrar que podria ser possible arribar el 2050 a un escenari de generació totalment net. Aquestes projeccions es basen en la complementarietat de diverses tecnologies i en el fet que els costos d'inversió amb el pas dels anys es redueixen notablement: un MW eòlic, si ara

costa 1,2 milions d'euros, en la perspectiva de Greenpeace el 2050 valdria menys de la meitat. Com explica Anna Rosa Martínez, delegada de Greenpeace a Catalunya, amb les renovables "no es tracta de parlar de sostres, sinó de model de xarxa elèctrica, i si ara es basa en grans centrals en continu, en el futur un sistema de xarxes locals i intel·ligents podria

permetre que les renovables s'interrelacionin entre si, i que unes facin la cobertura de les altres quan deixen de generar". Així, fonts que poden treballar en continu, com la geotèrmica o la biomassa, i d'altres prou constants com la fotovoltaica, poden fer la cobertura de l'eòlica. També es pot comptar, dins d'aquest disseny, amb la cobertura dels cot-

xes elèctrics i la hidràulica de bombament.

Es pot somiar en una superxarxa travessant tot Europa, en què energia eòlica marina del mar Bàltic arribaria al Mediterrani, que, per la seva banda, aportaria als països freds del nord el fruit dels seus panells solars. No obstant, en opinió de Jordi Dolader, expert del Col·legi d'Enginyers Industrials de Catalunya, "si bé aquest escenari té molta lògica en enginyeria, en té des del punt de vista econòmic?". Per la seva banda, el president de Fersa, promotora de parcs eòlics, Josep Maria Roger, creu que "sempre caldrà que les energies netes tinguin una cobertura per part de les convencionals, que hauran de tenir un mínim consum garantit i estar-hi connectades".